

Med sit andet anbringende har Athinaiki Techniki gjort gældende, at Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved ikke at tage stilling til det spørgsmål, sagsøgeren havde rejst om magtfordrejning. Kommissionen tilsigtede ved at tilbagekalde den anfægtede beslutning nemlig ikke at tilbagekalde den pågældende retsakt for at overholde legalitetsprincippet, men at undgå kontrol ved Fællesskabets retsinstanser.

For det tredje fastslår appellanten, at man fortsat har interesse i at opnå en dom om annullation af Kommissionens anfægtede beslutning i modsætning til, hvad der er blevet antaget i den appellerede kendelse. Følgerne af Kommissionens tilbagekaldelse af den pågældende retsakt er nemlig ikke begrænset til den blotte genåbning af den indledende undersøgelsesprocedure. En annullationsdom medfører pligt for Kommissionen til enten at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte eller at opfordre den pågældende medlemsstat til at ophæve eller ændre den pågældende støtte. Retten har således foretaget urigtig retsanvendelse ved at finde, at den eneste følge af en annullation af den anfægtede beslutning var pligten til at genåbne den indledende undersøgelsesprocedure.

Endelig har Retten ifølge appellanten tilsidesat retskraften af Domstolens dom i den forbundne sag C-521/06 P. Det fremgår nemlig af denne dom, at Kommissionen ikke kunne forblive i en tilstand af administrativ passivitet som led i undersøgelsesproceduren af statsstøtte. Kommissionen er netop ved tilbagekaldelsen af den anfægtede beslutning genindtrådt i passivitet, og Retten har ved ikke at påtale den foretaget en urigtig af anvendelse af sekundær ret.

Appel iværksat den 15. september 2009 af ISD Polska sp. z o.o. og Industrial Union of Donbass Corporation (sag T-273/06) samt ISD Polsk sp. z o.o. (tidligere Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (sag T-297/06) til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2009 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i de forenede sager T-273/06 og T-297/06, ISD Polska m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: ISD Polska sp. z o.o. og Industrial Union of Donbass Corporation (sag T-273/06) samt ISD Polska sp. z o.o. (tidligere Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (sag T-297/06) (ved advokats C. Rapin og E. Van den Haute)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Ottende Afdeling) den 1. juli 2009 i de forenede sager T-273/06 og T-297/06 ophæves.
- Der gives appellanterne helt — subsidiært delvist — medhold i de for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans nedlagte påstande i de forenede sager T-273/06 og T-297/06.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.
- For det tilfælde, at Domstolen måtte beslutte, at det er ufornødent at træffe afgørelse, tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 69, stk. 6, sammenholdt med artikel 72, litra a), i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort tre anbringender gældende til støtte for appellen.

Med det første anbringende anfægter appellanterne Rettens bedømmelse, hvorefter protokol nr. 8 om strukturomlægning af den polske stålindustri, der er vedhæftet som bilag til akten vedrørende Republikken Polens tiltrædelse af Den Europæiske Union (¹), i punkt 6 anerkender, at protokollens bestemmelser finder anvendelse med tilbagevirkende kraft. Ifølge appellanterne kan der nemlig ikke udledes nogen tilbagevirkende kraft af ordlyden, formålet eller opbygningen af denne bestemmelse, der nøjes med at præcisere, at de virksomheder, der står opført i protokollens bilag 1, med visse begrænsninger er berettiget til støtte i perioden mellem 1997 og 2003. Denne bestemmelse indebærer med andre ord, at beregningen af den støtte, der kan tildeles de begunstigede virksomheder frem til udgangen af 2003, bør foretages således, at allerede tildelt støtte retrospektivt tages i betragtning, men ikke ved med tilbagevirkende kraft at lægge til grund, at den ydede støtte var ulovlig. Denne fortolkning deles i øvrigt både af Kommissionen og af Rådet, der for Kommissionens vedkommende i et forslag til beslutning og for Rådets vedkommende i en beslutning har konstateret, at de forpligtelser, der er indgået i protokol nr. 8, er blevet overholdt.

Med det andet anbringende har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, dels at de støttemodtagende virksomheder principielt ikke kan have en berettiget forventning om, at denne støtte er lovlig, medmindre den er blevet tildelt under overholdelse af den i artikel 88 EF fastsatte procedure, dels at de procedurer, der er fastsat i protokol (nr. 2) om EKSF-produkter i associeringsaftalen af 16. december 1991 (²), gennem hvilke den omtvistede støtte blev meddelt Kommissionen og Rådet, ikke kan give anledning til en berettiget forventning hos appellanterne. Det er ubestridt, at ingen formel anmeldelse af den omtvistede støtte kunne have fundet sted i henhold til artikel 88 EF, eftersom Republikken Polen på

dette tidspunkt endnu ikke var medlem af Den Europæiske Union, og at Kommissionen blev underrettet om støtten og ved undersøgelsen af det polske strukturløsningsprogram og de virksomhedsplaner, der blev præsenteret i forbindelse hermed, vurderede, at de opfyldte kravene i artikel 8, stk. 4, i associeringsaftalens protokol nr. 2 og de betingelser, der er fastsat i tiltrædelsesaktens protokol nr. 8.

Med deres tredje og sidste anbringende har appellanterne endelig påberåbt sig en tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 659/1999⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 794/2004⁽⁴⁾. Ifølge disse forordninger er det nemlig ikke tilstrækkeligt, at den rentesats, der skal anvendes i forbindelse med tilbagebetaling af en omtvistet støtte, er fastsat i tæt samarbejde med den pågældende medlemsstat, for at denne sats kan anses for at være en »passende« sats efter artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999. Den »passende« karakter af en rentesats, der skal anvendes i forbindelse med tilbagebetaling af statsstøtte, er et materielt begreb, der er uafhængig af den procedure, som Kommissionen skal følge i de særlige tilfælde, hvor Kommissionen fastsætter denne sats i samarbejde med den pågældende medlemsstat.

(¹) EUT 2003 L 236, s. 948.

(²) Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side (EFT 1993 L 348, s. 2).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 88 EF) (EFT L 83, s. 1).

(⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21.4.2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 (EUT L 140, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgien) den 23. september 2009 — Françoise Hanssens-Ensch (kurator for Agenor SA) mod De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-377/09)

(2009/C 312/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Françoise Hanssens-Ensch (kurator for Agenor SA)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskaber

Præjudicielt spørgsmål

Skal EF-traktatens artikel 288, stk. 2, fortolkes således, at et erstatningssøgsmaal i henhold til artikel 530 i den belgiske

Code des Sociétés, anlagt af en kurator for et konkursbo, med påstand om, at Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at dække konkursboets gæld — med den begrundelse, at Fællesskabet faktisk har haft beføjelse til at lede et erhvervsdrivende selskab og ved ledelsen af dette selskab har begået en alvorlig forseelse, der bidrog til dets konkurs — udgør et søgsmaal med påstand om ansvar uden for kontraktforhold i nævnte bestemmelses forstand?

Sag anlagt den 23. september 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-378/09)

(2009/C 312/24)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Šimerdová og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10a, stk. 1, 2 og 3, i Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljø (85/337/EØF)⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF⁽³⁾, idet den ikke har fortaget en korrekt gennemførelse af bestemmelserne i artikel 10a, stk. 1, 2 og 3, i nationale ret.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmaalsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 25. juni 2005.

(¹) EFT L 175, s. 40.

(²) Rådets Direktiv 97/11/EF af 3.3.1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 73, s. 5).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26.5.2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156, s. 17).